EL RIPOLLÈS

BAIXADA DE NÚRIA

Com sempre vàrem anar arribant al nostre punt de trobada, aquest cop al pàrquing anomenat Camp de Sant Joan que hi ha al costat de l'estació de Queralbs (1.220 m). Allí, en mig de xerrades, van arribar uns nous amics, en Xavier, la Sílvia i els seus dos fills Marc i Clara, amb els que vam compartir tot el dissabte. Poc a poc tothom van anar marxant a les seves autocaravanes per fer el ja merescut descans nocturn i així agafar forces per l'endemà.

Pel matí, vam sortir puntuals amb el cremallera de les 9:40 que obrint-se pas per aquesta vall ens va deixar al Santuari de Núria (1.967 m), situat al centre de la vall en mig del pla i envoltat de muntanyes. Allí vam fer un passeig per l'indret, la visita a l'església (on hi ha la Verge de Núria), uns cafès i les corresponents fotos de la nostra estància a aquest lloc tan singular.

Mes tard vam començar a fer el nostre camí de tornada o millor dit de baixada cap a l'estació de sortida. Aquest cop amb les nostres cames, es a dir, un desnivell de 747 m. i unes quatre hores caminant tranquil·lament per un fantàstic paisatge amb espectaculars parets i cascades escumejants on de tan en tant podíem sentir el xiulet dels trenets que pugen i baixen. Vam descansar a mig camí, tot aprofitant per dinar i agafar forces (ja previst) amb l'agradable temps del que vam gaudir.

Un cop a baix alguns vam fer un recorregut per la petita població de Queralbs i ja un xic més descansats, vam acomiadar al Xavier i la seva família. Tot seguit ens vam dirigir cap al Santuari de Montgrony (1.320 m.), on vam aparcar els nostres vehicles a la mateixa esplanada del santuari. Va ser gràcies a en Miquel i l'Anna Maria de l'hostatgeria que regenten allí, que molt amablement ens van permetre fer-hi nit. Aquella mateixa nit vam rebre la presència dels nostres amics i nous pares en Josep i la Jose que molt delicadament per aquelles corbes havien portat, dins la seva autocaravana, les seves filletes Ivet i Júlia a qui ens van anar presentant a estones i a qui tots i jo personalment felicito. Son maquíssimes !!!

L'endemà, vam anar-nos reunint de bon matí a la mateixa esplanada on vam esmorzar tots plegats una estupenda xocolatada continuació de les visites als nous pares a qui mes tard vam deixar amb tranquil·litat per seguir el previst. Entrant al pati de l'hostatgeria, pugem per l'escala que hi ha entre l'edifici i la roca per trobar a mig camí el Santuari (segons diuen un dels més visitats, edificat el 1400 on s'hi venera la Mare de Déu de la Llet) i seguint els esglaons un cop a dalt del penya-segat trobem l'ermita romànica de Sant Pere de Mongrony (1.408 m.), construïda al segle XII amb tres absis trilobulats en un mirador fantàstic de l'Alt Berguedà on disfrutem d'unes magnífiques vistes de Gombrèn, la vall del Medàs, el Baix Ripollès, les muntanyes del Berguedà, el Pedraforca (al fons) i més lluny també hi podem veure el Montseny. Des de l'absis de l'església agafem un camí on fem un recorregut per l'indret i així anar al Forat de Sant Ou començant en un bosc de pins i seguint per un confús corriol que ens porta a una preciosa fageda on trobem l'avenc.

Mes tard, i després del dinar comencen a marxar alguns dels nostres amics donant per acabada la sortida, encara que els més privilegiats allarguen l'estada per aprofitar una mica més el pont festiu de que disposen.

Esperem que hagi sigut del vostre gust aquest cap de setmana i fins la propera sortida que serà per les terres de Lleida: La Castanyada 2004.

Carlos i Asun.

Agraïments a la Societat Vall de Núria, a en Miquel i l'Anna Maria de l'hostatgeria del Santuari de Montgrony i a l'Ajuntament de Gombrèn per permetre'ns l'estacionament als vostres indrets.